

ší úředníci ministerstev spravedlnosti a vnitra, vyšší úředníci vězeňské správy, soudci, advokáti a osoby pozvané ředitelskou radou. Členové Mezinárodní společnosti platí 50 franc. franků příspěvku, ostatní 70 franc. franků. Příspěvky přijímá E. Anger, pokladník Mezinárodní společnosti, Paris VI, Quai des Grands Augustins. Pozvánku a formulář přihlášky zašle na požádání dr. Vladimír Solnař, Praha XII., Zvonařka 13.

Z československé trestní statistiky. Zprávy statistického úřadu republiky československé (č. 111 z r. 1925) přinášejí data o trestní statistice za r. 1924, z nichž je patrný další, byť i ne příliš značný, pokles počtu trestních případů i odsouzených osob. Je zajímavé, že vzestupnou tendenci jeví jen počet odsouzení pro zločiny a přestupky proti bezpečnosti těla a hlavně pro zločin a přestupek podvodu. Poněvadž není patrné, kdy byly tyto trestné činy spáchány, nelze dobře posouditi, je-li tato tendence stálá, či jde-li o dědictví prvních let poválečných, o němž se dovídáme později jen proto, že podvod zůstane obyčejně déle utajen než jiný méně rafinovaný trestný čin proti majetku. Vzrůstem počtu podvodů, často velmi komplikovaných, vysvětlíme si částečně zjev, že trestní soudy v r. 1924 nikterak nepocítily a dosud necítí pokles agendy; stalať se jejich činnost složitější, i když počet odsouzených osob poklesl. — Velmi příznivá je statistika věznic a trestnic. Denní obsazení věznic okresních a sborových soudů pokleslo za rok 1924 s 2006 na 1539, obsazení trestnic s 2425 na 2120. Příčiny dlužno hledati jednak v instituci podmíněného odsouzení a propuštění, jednak snad i v mírnější výměře trestů. Pozoruhodný je značný pokles nákladů na trestnice (asi o 4,700.000 Kč), tím spíše, že při pokleslém počtu trestanců vzrostl výtěžek jejich práce o více než 400.000 Kč, kdežto státní příplatek klesl o více než 5 milionů Kč.

Súdny poriadok trestný pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi. Kniha táto bola vydaná z podnetu ministerstva pre sjednotenie zákonov a organizácie správy a obsahuje mimo textu zákonného článku XXXIII: 896 (súdny trestný poriadok) a zákonného článku XXXIV/1897 (zákon, ktorým sa súdny trestný poriadok v život uvádza): všetky prevádzacie nariadenia, všetky prevádzacie výnosy, menovite i tie, ktoré nie sú inde vytlačené, rozhodnutia kurie budapeštskej a nejvyššieho súdu v Brne, ako aj i poukazy na predpisy platné pre súdne pokračovanie v trestných veciach dôchodkových a porovnanie s predpisy platnými v Čechách, na Morave a ve Slezsku. V druhej časti obsahuje kniha 11 príloh, v ktorých sú obsažené všet-

ky súvislé a doplnovacie zákony, nariadenia, výnosy a inštrukcie k nim. Tuto knihu, ktorá je napísaná celá po slovensky, v jednom svazku, zostavili úradníci ministerstva pre sjednotenie zákonov a organizácie správy min. tajomník dr. Josef Balcar a min. tajomník dr. Josef Nožička, za pomoci úradného prekladateľa Jána Pecháčka. *Nepostrádatelná příručka: pre všetky sudy, pre pravotárov a verejných notárov, správne a policajné úrady, četnické veliteľstvá a stanice, úrady finančné, obvodné notariáty a obecné úrady.* Lzá obdržať v každom riadnom knižkupectve alebo v nakladateľstve Československého Kompasů, tlač. a vydav. akc. spol. v Prahe-Smíchove, Plzeňská 79.

Ze soudní praxe na Moravě sdělují se nám z pramene naprosto hodnověrného tyto případy:

Byla podána žaloba na bývalého dirigenta banky o vrácení tantiemy Kč 14.000.— z toho důvodu, že si tantiemu vybral dříve, nežli valná hromada bilanci schválila. Při líčení byla žaloba omezena na Kč 12.000.—. Žalovaný bránil se jednak tím, že bilance byla správná, jednak namítal vzájemnou pohledávku za práci přes čas. Soudce doporučoval velmi důtklivě zástupci žaloby, aby žalobu vzal zpět, že žalovaný vzdá se svých protinároků. Když zástupce žaloby tak učiniti nechtěl, nemaje k tomu svolení své strany, připustil soudce všechny důkazy nabízené a mimo to i důkaz znalci, ačkoli jej žádná strana nenabízela, a uložil pouze žalobkyni, aby složila zálohu Kč 1.000.— na svědečné a Kč 10.000.— na znalecký důkaz. Žalobkyně, spatřujíc v tomto nezákonném postupu (§ 40 c. ř. s.) soudcově jakýsi trest za svou neochotu ke smíru a vyvozujíc z toho předpojatost soudcovu, odmítla jej, ale ani krajský soud, ani vrchní zemský soud odmítnutí neuznaly.

Jiný případ: U jednoho krajského soudu zpravidla nejsou civilní senáty náležitě obsazeny, nýbrž zasedají pouze 2 členové a třetí člen bývá zavolán k líčení teprve tehdy, když se má učiniti nějaké usnesení, nebo vynésti rozsudek. Jde-li o obchodní věci, je přelíčení přítomen předseda senátu a soudce laik, kdežto třetí člen senátu se zavolá, když je toho třeba. Že tento postup nelze vůbec omluviti ani přetížením prací, zdá se nám samozřejmé. Je v tom i neúcta k zákonu i neúcta k soudnictví a působí skličujícím dojmem ohromného úpadku . . .

Časopis »Ostrecht«, měsíčník pro právo východoevropských států, počal vycházeti v Berlíně. Chce přispěti k řešení problémů, které vznikly politickými převraty a výjimečnými hospo-